

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره آموزش عمومی امر به معروف و نهی از منکر

«انسان مصلح» استاد علی تقوی

جلسه دهم: ویژگی های لفظ و لحن (بخش اول)

قال الباقر عليه السلام:

وَيْلٌ لِّقَوْمٍ لَا يَدِينُونَ اللَّهَ بِالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ

امام باقر علیه السلام فرمودند:

وای بر قومی که با امر به معروف و نهی از منکر دینداری نکنند

یعنی وای بر اون کسانی که دین خدا رو حفظ نکنند با انجام امر به معروف و نهی از منکر

یا امر به معروف و نهی از منکر رو رها کنند

لذا در دینداریشون خدشه وارد بشه

ان شاءالله که ما جزو این گروه نباشیم

در این بخش بناست که

یک سری از صفات و ویژگی های لفظِ تذکر و لحنِ تذکر رو محضراً شما خوبان هدیه کنیم

با این امید که ان شاءالله بتونیم

الفاظی که انتخاب می کنیم و لحنی که حین تذکر دادنمون انتخاب می کنیم،

این ویژگی ها رو درش دخیل کنیم.

داشتن این ویژگی ها عزیزان در حین تذکر واجب نیست!

اما ضروریه، مناسبه، لازمه

برای افزایش تاثیر و برای اینکه در واقع مخاطب ما بفهمه که ما دلسوز او هستیم،

ما او رو دوست داریم و از سر محبت بخاطر نجات او و نجات جامعه،

امر به معروف و نهی از منکر می کنیم

ویژگی هایی که میخوایم محضراً شما عرض کنیم ۱۶ مورد هست که بنده در نظر گرفتیم، این ۱۶ مورد:

۱۱ تا از ویژگی ها بر میگردد به لفظ و کلمه ای که انتخاب می کنیم برای تذکر دادن

۳ مورد بر میگردد به لحن و گویشِ حالتِ تذکر دادن در واقع

و ۲ مورد هم ویژگی های مشترک بین لفظ و لحن هست که ان شاءالله مختصراً عرض خواهیم کرد

اولین ویژگی ای که خوب هست کلام ما، لفظ ما در تذکر داشته باشه:

"حَسَنِ ابْتِدَاءٍ" است

یعنی خوب شروع کردن

گاهی وقتا با یه مقدمه ی کوتاه، با یه احترام کوتاه، با یه هم کلامی

در واقع ارتباط یا دیالوگ کوتاهی که برقرار می کنیم

می تونیم خیلی زمینه رو مناسب کنیم و فراهم کنیم برای اصل تذکر و مغز تذکره مون

فرض بفرمایید که من بلافاصله که خطای یک آدمی رو می بینم

و کوتاهی و سهلنگاری اونو می بینم، همین بی مقدمه یه دفعه در پیام بگم که:

آقا تو چقدر بی مسئولیتی! چرا این کارو کردی خجالت نمی کشی! مثلاً

در حالیکه همین رو می تونم مثلاً با یه سلام و علیک:

آقا سلام خسته نباشید، این مسئولیت این قسمت با شماست؟ اینجا اینطور رها شده! مثلاً

یا با یک خدایوتی، خسته نباشی، گاهی با یه بسم الله گفتنی مثلاً:

تو جمع حالا آشنایانی هستیم، خُب بسم الله صحبت کنیم درباره فلان موضوع

به هر حال یه ارتباط کلامی، ابتدای کار زیبا شروع بشه و بعد اصل تذکر داده بشه

دومین ویژگی ای که یا دومین صفتی که لفظ تذکر ما می تونه داشته باشه:

صراحت هست

بدون تعارف و بی پرده و شفاف صحبت کردن هست

جمله ی ما یه طوری روشن باشه و یین باشه که طرفِ مقابلِ ما دچار ابهام نشه

فرض بفرمایید یه کسی یه خطایی انجام داده، مثلاً پوشش ظاهریش رو مناسب رعایت نکرده؛

ما از کنار او رد می شیم و بهش می‌گیم که: خجالت بکش!

یا مثلاً یک کسی نسبت به حق الناس بی تفاوتی کرده، بهش می‌گیم که: این چه وضعیه!

ببینید اینا جملات گویایی نیست، اینا صریح نیست، اینا گنگه

وقتی داریم میریم می‌گیم این چه وضعیه خجالت بکش! یعنی چی؟ از چی خجالت بکشم؟ کدوم کار

من خطاست؟ چی چه وضعیه؟ این چه وضعیه! چیو می‌گید مثلاً؟ آب و هوا گرمه چه وضعیه؟! صدای

من بلند بوده چه وضعیه؟! زمین آشغال ریختن؟! چی چه وضعیه؟ کدوم کار من چه وضعیه؟!؟!!

ولی اگه همینا رو درست بگیم:

بجای خجالت بکش، بگیم مثلاً اونی که وضعیت ظاهرش رو مُراعات نکرده بگیم که:

مُراعات حجاب رو بکنید، حجاب رو رعایت کنید

یا بجای اینکه بگیم این چه وضعیه؟ بگیم که آقا چرا شما نسبت به حق الناس بی تفاوتی؟

یعنی خیلی صریح و خیلی در واقع روشن بگیم

ویژگی سومی که لفظِ تذکرِ ما میتونه داشته باشه:

متانت، وقار، وزین و سنگین بودن

گاهی وقتا ما سبک تذکر میدیم

اگر لفظِ ما، کلمه ای که، جمله ای که برای تذکر انتخاب می کنیم با وقار و سنگین و متین باشه،

اون استعلای تذکر ما رو افزایش میده

اگر نه، این استعلا به دنائت و پستی خواهد رسید خدایی نکرده و باعث میشه که اون شخص بر ما

جری بشه و جرات پیدا کنه

باید یه حالت محکمی داشته باشه تذکر ما

مثالش؛ مثال غلطش رو من باز اول بگم بعد مثال درستش رو:

یه کسی کار نامناسبی انجام داده تو جمع یکدفعه در بیایم بگیم که

آقا بی مزگی نکن! جلف بازی در نیار! بی مزه! چه وضعشه!

همین رو میشه خیلی متین تر و جدی تر و با وقارتر گفت:

آقا، عزیزم این حرکت متناسب شأن شما نیست

اقتضای این جلسه نیست این حرکتی که انجام دادی!

ببینید حرف همون حرفه: بی مزگی نکن = این حرکت شما حرکت صحیحی نیست!

حرکت سبکی ست مثلاً

اما وقار و متانت این کجا و در واقع بی وقاری و سبک بودن اون کجا!

چهارمین ویژگی ای که حالا به اختصار عرض می کنیم، لفظ تذکر ما می تونه داشته باشه:

شیوایی و قابل فهم بودن هست

گاهی وقتا به طوری تذکر می دیم که مخاطب ما اصلاً کلمه ی ما رو نمی فهمه

یعنی گنگ تذکر میدیم

مثلاً فرض بفرمایید:

یه کسی محل عبور عابران پیاده رو مسدود کرده، حالا به شکلی مزاحم راه مردم شده،

من دارم رد میشم میخوام به او بگم که آقا اینجا محل توقف نیست، اینجا نایستید؛

مثلاً بهش بگم آقا اینجا توقف... و....

مثلاً ببینید یه حالت گنگ، واقعاً بعضیا شل صحبت میکنن!

موقع تذکر دادن با حالت بیحالی، با حالت رخوت و سُستی صحبت میکنند

اصلاً مخاطب نمی فهمه این چی گفت

که حالا بعد بخواد بگه "به تو چه" یا بگه چشم یا مثلاً رعایت بکنه، ترتیب اثر بده، نده!

سُست و شل و با رخوت صحبت کردن این خوب نیست

باید شیوا و در واقع گویا صحبت بشه

ویژگی پنجم "سلامت" هست عزیزان

(باز هنوز ببینید تو ویژگی های لفظ هستیما، به لحن و گویش و بیان هنوز نرسیدیم، ویژگی های کلمات ما، الفاظ ما)

پنجمین ویژگی سلامت هست

کلمات رو درست انتخاب کنیم، درست بچینیم، از سرِ عصبانیت کلمه انتخاب نکنیم

یک کسی کار نامناسبی انجام داده (من عمداً خیلی مثال نمی زنم که شما بتونید به همه مثالها تطبیق بدید)

کار نامناسبی انجام داده، دو جور میشه تذکر داد:

یه بار با سلامتِ کلمات، یه بار بدون سلامت از سرِ عصبانیتِ کلمات

مثلاً در بیایم بگیم که تو بیخود کردی این حرکتو انجام دادی، بیخود کردی این حرفو زدی!

یه وقت هست میگیم آقا این کارتون صحیح نبوده، این حرفی که زدی حرف مناسبی نبود

ببینید لحنِ من تغییری نکرد ولی لفظ تغییر کرد

لحن همون جدیت، همون صلابت، همون تحکم، همون استعلا،

ولی یه وقت میگیم تو بیخود کردی یا خدایی نکرده بدتر از این الفاظ استفاده میکنیم،

یه وقت میگیم این کارت اصلاً صحیح نبود

لذا از سرِ سلامت، اگر از سرِ عصبانیت لفظ رو انتخاب کنیم و در واقع الفاظ رو کنار هم بچینیم

قطعاً اثرِ تذکر ما اثرِ مناسبی نخواهد بود

ویژگی ششم که باز کمک میکند به تأثیر گذاری بیشتر کلام ما، این است که

لفظی که استخدام می کنیم با احترام باشه

احترام مثل چی؟ خیلی سادشو بگم

* فعل مناسب انتخاب کنیم

* ضمیر جمع استفاده کنیم در فعلمون

ببینید ضرب المثل معروف یا همون مثال معروفی که میگه:

بفرما و بشین و خلاصه بتمرک اینا همه یه معنی میده

ما بعضی الفاظ داریم مثلاً آقا بفرما تشریف بیارید

"تشریف بیارید" یا "بیا"؟

"بیا" کجا، "بیاید" کجا (که شد جمع)؟

"تشریف بیارید" کجا!

آقا تشریف بیارید، اون طرف قسمت خانم ها هست، تشریف بیارید

بین چقدر محترمانس تا اینکه بگی:

آقا بیا اینور بینم، بیا اینور، اونجا قسمت زنونست!

خییییلی فَرَقشه!

پس برای احترام که ششمین ویژگی لفظ ما هست، من دو مصداق ذکر کردم:

یکی ضمیر جمع و یکی فعل مناسب

*** ساکت شو! شما ساکت شو بینم اینا چی میگن! ساکت!**

*** آقا یه دقیقه سکوت رو رعایت کنید!**

چقدر فَرَقِشِه این دو تا کلام

قطعاً جواب های، هوی

ولی چون سخن از دل بر آید، لا جرم بر دل نشیند

وقتی من میگم آقا یه دقیقه سکوت رو رعایت بفرمایید، یه دقیقه سکوت!

خب این نمی تونه "به تو چه" بگه، توهین کنه، فحش بده

ولی وقتی بگیم ساکت شو بینم! شما ساکت شو!

خب این لفظ نامناسب استفاده کردن، احترام دَرِش نبود

ویژگی هفتمی که می‌تونه برای الفاظ به کار گرفته بشه

و مناسب هست که لفظ ما، کلمه و جمله‌ی ما اون صفت درش باشه:

"عطوفت" هست

عاطفه، مهر

ببینید یکی از مهمترین ارکان عطوفت در تذکرات ما میتونه:

توجه به برادری و خواهری باشه

اینکه **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** رو سر لوحه‌ی تذکرمون قرار بدیم

فقط به دید پر خاش و رفع تکلیف و اینکه به چیزی گفته باشم، خالی نبودن عریضه!

نه این خوب نیست، اون برادری و اون خواهری در لفظ تذکر ما گاهی وقتا دیده بشه

این چه کاری بود کردی؟؟؟

به جای همین می‌تونیم بگیم که:

برادر بزرگوارم این کارتون نامناسب بود!

برادر عزیز؛ خواهر گرامی این چه کاری بود شما انجام دادید!

بین همون این چه کاری بود کردیه! ولی خواهر گرامی این چه کاری بود شما انجام دادید!

یعنی اون عاطفه در حدّ مشرّوعش، با مَلایمَت، با رِفَق و مدارا توام میشه

بقیه ی ویژگی هایی هم که گفتیم: احترام داشت، سلامت داشت، متانت و وقار داشت

ویژگی هشتم، ویژگی اِکرام هست

ما در روایات بسیار داریم، توصیه شدیم، امر شدیم به اینکه در دیگران، در یکدیگر

کرامت انسانی رو رشد بدیم

در روایات می فرمایند ائمه معصومین علیهم السلام توصیه کردند:

کسی که برای خودش عزت نفس قائل بشه، اِکرامِ نفس و کِرامتِ نفس رو در خودش مُتجلی ببینه،

او خودش رو به مسائلِ پست و گناهان و چیزهای پایین آلوده و آغشته نمی کنه

لذا گاهی وقتا ما می تونیم با لفظ مناسب انتخاب کردن در تذکرمون، شخصیت بدیم به اون فرد

مقابل، کرامت نفس او رو بالا ببریم که خود به خود او از اون گناه فاصله بگیره

این بزرگداشت و این تقویت کرامت نفس مثال درستش این هست:

یک کسی در جمعی اشتباهی کرده، حالا سن و سالی هم داره، دریایم بگیم که

* آقا جان شما بزرگ ما هستید حاج آقا، شما چطور این حرف رو میفرمایید؟

از شما بعیده در شأن شما نیست مثلاً

* آقای مهندس این جوونا رو شما حساب میکنن

*اگه شما همچین کاری ازتون سر بزنه که دیگران چی؟

* شما بابا مدیر این اداره هستید، شما مثلاً فرمانده این مجموعه هستید و امثال این ها

همینو میشه غلطشم گفت:

آقا خجالت بکش تو مثلاً مدیری خیر سرت! این وضع مدیریته!!

بینید همون حرفه اما چقدر کلمه با کلمه فرق میکنه

واقعاً که! بزرگ جمع ما رو بین، بزرگ خاندان ما رو بین چطوری

درست شد؟ پس حواسمون باشه

من این ۸ تا ویژگی رو که در این قسمت گفتیم یه بار تیتروار مرور کنم:

ابتدا شروع مناسب / صریح و بدون تعارف باشه کلمات ما / گویا و شیوا باشه / سست و

شل نباشه، قابل فهم و محکم باشه / متانت و وقار داشته باشه / سلامت داشته باشه نه از

سرِ عصبانیت / دارای احترام، عطف و مهر و اکرام شخص مقابل باشه

ان شاءالله ادامش رو در قسمت بعد خدمت شما عرض خواهیم کرد، موفق باشید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره آموزش عمومی امر به معروف و نهی از منکر

”انسان مصلح“ استاد علی تقوی

ادامه جلسه دهم: ویژگی های لفظ و لحن (بخش دوم)

نهمین ویژگی از ویژگی های مناسب لفظ و کلام امر به معروف و نهی از منکر در تذکر لسانی:

اختصار هست، کوتاه گفتن

به تعبیر مقام معظم رهبری فرمودند:

لازم نیست یک سخنرانی بکنید، جایی که خواستید تذکر بدید،

یک کلمه ی کوتاه بگویید که آقا این کار شما خلاف است، بگویید و بروید

نفر دوم بگه، نفر دهم بگه، نفر پنجاهم بگه...

(این البته مُلهمه از کلام ایشان هست)

لذا ما این کوتاه بودن در لفظ و اختصار در کلام رو باید هر چه بیشتر بهش دقت کنیم

البته این وحی مُنزل نیست، این یکی از تکنیک هایست که مقام معظم رهبری مطرح فرمودند

یه جاهایی شاید اقتضا کنه شما دو کلام صُحبتَم بکنید، توضیحی هم بدید
اما معمولاً اختصار بهتر جواب میده، اطاله ی کلام ندادن و گفتن و رفتن!

فرض بفرمایید یک کسی شلنگ آب رو باز کرده و آب رو انداخته تو خیابونو

حالا داره ماشینشم میشوره و شیر آبم باز اونطرف همینطور آب میره

خُب اینو میشه رفت باهاش صحبت کرد، بریم بگیم که:

*** آقای محترم سلام علیکم، وقت شما بخیر، خسته نباشید، این آبی که شما اینجا باز گذاشتید،**

این شیر آب از یک سدی میاد که پشت اون سد بارون جمع شده، اینجا توربین ها می چرخن میاد،

بعد انرژی مصرف میشه، این تصفیه میشه، موادی بهش میزنن برای تصفیه،

این میاد تا به دست شما برسه، لوله کشیا هست، لوله ها فرسوده میشه، پول کنترتون اینا زیاد میاد،

مثلاً شروع کنی توضیح واضحات

*** سریع عبور میکنی، آقای عزیز اسراف نکن برادر!**

یک کلمه، کوتاه، گزیده، مختصر و مفید

ویژگی دهم در تذکر لسانی این هست که:

تا می تونیم خوبه از جملات آشنا استفاده کنیم عزیزان

جملاتی که ضمیر ناخود آگاه شخص مقابل ما با اون ها از قبل اُنس داشته

ضرب المثل ها، جملات مقبوله اون شخص

* مثلاً بجای اینکه به یک نفر بگیم که چرا چادر سرت نمی کنی؟

میتونیم بگیم که چادر حجاب برتره ها!

این یه پیشینه ی ذهنی نسبت به این جمله داره

* یا یک رئیس اداره ای، مدیر معاون بخشی می بینه

یکی از پرسنلش خیلی دیر کرد، امروز با تاخیر سر کار حاضر شد

خُب می تونی بگی که:

آقای محترم، آقای فلانی شما چرا اینقدر دیر کردید؟ برای چی دیر اومدی؟

میتونه بگه که:

آقای فلانی سالی که نکوست، امروز از بهارش پیداست!

ببینید خیلی پذیرش رو در قلب مخاطب ما نهادینه تر میکنه و قابل قبول تر میکنه

حالا اینا هم تکنیکه، میشه از هیچ کدوم از اینا هم استفاده نکرد اما کمک می کنه به کار ما!

یازدهمین ویژگی و در واقع آخرین ویژگی که ما در نظر گرفتیم از ویژگی های لفظ تذکر لسانی
برای شما:

امیدوار کننده بودن است

الفاظی استفاده کنیم که امید بده به اون گناهکار

امید به اصلاح، امید به اینکه می تواند بهتر شود، می تواند اصلاح شود

نه الفاظ سرزنش کننده و تو سر زننده و برچسب های بد چسبوندن به او که بدتر نا امید بشه!

از همینیه هم که هست نا امید بشه که دیگه من امکان بازگشت و بهبود نخواهم داشت

مثالش این هست که:

آقا خودتو بدبخت کردی، بدبخت شدی رفت، چه کاری بود کردی!

ببین همینو میشه گفت:

پسر خوب این چه کاری بود شما انجام دادی؟

"پسر خوب" = برچسبتو زد؛ این چه کاری بود شما انجام دادی؟

نه، بارِ نهی هم داره، بارِ سوالی داره، استفهامه، اما دیگه نمیگی "بدبخت"!

حالا بدبختم شده با این کاره ها! ولی نمی گیم به رُخش نمی کشیم

یا مثلاً فرض بفرمایید می‌گیم که:

بیچاره! تو میدونی با خودت چیکار کردی؟

می‌دونی با آینده‌ی زندگیت چیکار کردی؟

همینو همیشه طوری دیگه گفت:

آقای فلانی میدونی این پول شبهه ناکه؟

این ممکنه خطر داشته باشه برای آینده تو، خانواده تو!

حواسمون باشه

حالا شما قطعاً فکر کنید از این الفاظ خیلی بهتر، زیباتر و در واقع حائز این صفات تر می‌تونید

پیدا کنید و استخدام کنید برای تذکر لسانی

اما بریم سراغ ۳ ویژگی لحن

لحن تذکر ما، حالا از تن صدا شروع میشه تا نوع بیانش تا بازی با این صوت

لحن ما ۳ تا ویژگی مناسب هست که اگه داشته باشه میشه گفت یه لحن قابل قبولی ارائه شده

۱* قاطعیت، محکم بودن

با لرزشِ صدا تذکر ندیم

آقا بخشید، اسراف نکنید!!!!!! مثلاً

ترس رو نباید در صدایِ ما حس کنه

اولاً ترس نداره، ثانیاً ترس باشه او نباید احساس کنه که من میترسم یا لرزشِ صدا!

خجالت رو در صدایِ من، در وجودِ من حس کنه!

نه! با صلابت، با قاطعیت تذکر میدیم

* آقا لطفاً سیکارتونو خاموش کنید

* عزیزم غیبت نکنید!

مگه فلانی اینجا حاضره شما داری پشت سرش حرف میزنی، غیبت نکنید بزرگوار

خیلی با قاطعیت!

البته اون آدب و متانت و احترام و همه ی اینا هم که گفتیم درش هست

پس خجالت و خدایی نکرده ترس و این ها رو نباید در صدایِ ما احساس کنن

دومین ویژگی لحن تذکر لسانی:

۲* رسا بودن صدا هست

قابل شنیدن باشه برای طرف

ببینید در ویژگی کلمات گفتیم کلمه ی شُل و ول استفاده نکنیم

مثل ماست حرف نزنیم

جدی و محکم بگیم

اینجا هم رسا بگیم، بلند بگیم

این یه جورایی شبیه به همون هست

رسا گفتن یعنی طوری که او بشنود صدای ما رو

الآن اگر فاصلمون یه مقدار زیاده، از کنار هم داریم رد میشیم، اینجا لازمه بلندتر بگیم

به هر حال چون معمولاً تذکر این است که یه بار می‌گیم و عبور می‌کنیم،

دیگه اون متوجه شده باشه!

صدای ما قابل شنیدن برای او باشه

و ویژگیِ سومی که برای لحن مناسب هست اتخاذ بشه:

۳* لَین بودن

همون قولِ لَین و زبانِ نرمی که در قرآن کریم هم بهش تاکید شده

میشه اینطور تذکر داد که:

تو اصلاً فکر کردی چه غلطی داری میکنی؟

چه اشتباهی داری میکنی؟

همینو میشه اینطوری گفت:

آقا جون یکم فکر کن، بشین بیشتر تأمل کن روی این تصمیمی که داری میگیری

می گفت ای زبان من تو چه جادوگری هم ابوجهلی و هم پیغمبری!

لحن نرم می تونه انسان سرسخت و دشمن محکم شما رو تبدیل به دوست و یار شما کنه

اما همین لحن اگر تند باشه میتونه بهترین دوستی ها رو خدایی نکرده تبدیل به

دشمنی و عناد و سرسختی کنه!

۲ تا ویژگی هم باقی مونده از این ۱۶ ویژگی

که اینا ویژگی های مشترکه، یعنی چی؟

یعنی این دو ویژگی پایانی که میخوایم عرض کنیم:

هم برای لفظ و کلمه ی تذکر است، هم برای لحن و آوای تذکر هست

اولیش آدب هست

مودبانه انتخاب کنیم، چیه؟

کلماتمون رو

مودبانه انتخاب کنیم، چیه؟

لحنمون رو

لحن با ادب، کلام با ادب

و دومین ویژگی که من دیگه ادب رو خیلی توضیح ندادم

همه ی شما مودب به آداب هستید و می دونید درستش چه هست، غلطش چه هست؟

ویژگی آخر: اعتدال، میانه روی، اقتصاد

در واقع خودمونی بگم متناسب بودنِ خطا با مجازاتش

متناسب بودنِ جُرم با تذکر ما

نه افراط، نه تفریط، در چی؟

*هم در کلامون، کلمه ای که انتخاب می کنیم خیلی تند و کند نباشه

*هم در لحن صدامون و آوا و تَن صدامون خدایی نکرده دچار افراط و تفریط نشیم

اون جایی که لازم هست صدا یه خورده بالا بره و محکم باشه،

صدا رو بالا ببریم یه مقدار محکم بگیم!

اونجا که لازم هست کَلَمون خیلی نرم و لین باشه و آرام گفته بشه، آرام گفته بشه!

یعنی همه ی این ویژگی هایی که گفتیم، ۱۵ موردِ قبلی رو این اعتدال در خودش جای میده

لفظ تذکر ما می تونه از نرم ترین و ملایم ترین حالت شروع بشه

آقا جان رعایت کن دیگه برادر من، بزرگوار مراعات بفرمایید

تا جدی ترین و محکم ترین و با استعلا ترین حالات

لحن ما، آوای ما هم میتونه از یه نجوا و یچ در گوشی، یه تذکر یواشکی

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ... از یه یچ یواشکی

شروع بشه.

تا محکم تذکر دادن، بلند تذکر دادن، صدا رو بالا بردن و حتی فریاد زدن

که لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ

حواسمون باشه ان شاءالله خدا به همه ی ما کمک کنه

البته در این اعمال، در این صفات و ویژگی هایی که گفتیم دچار وسواس هم نشیم!

سعی کنیم اعتدال رو رعایت کنیم

دچار افراط و تفریط نشیم

و امر به معروف و نهی از منکر ها مون رو به وجه احسن انجام بدیم ان شاءالله

به برکت صلوات بر محمد و آل محمد

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

سایت آمرین: www.Aamerin.ir

آدرس کانال در پیام رسانهای داخلی: @aamerin_ir

صفحه اینستاگرام: aamerin_ir

کانال آپارات: aamerin